

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Commentarii Exegetici In Apocalypsim Ioannis Apostoli

Viegas, Brás

Parisiis, 1615

De capitibus, cornibus, & diadematibus Antichristi, & nominibus blasphemiae. Habentem capita septem, & cornua decem, & super cornua eius decem diademat[...], & super capita eius nomina blasphemiae. ...

urn:nbn:de:hbz:466:1-39261

medendam terant, erit coniunctus terror Principum, qui vi, & armis mortales ad parendum Antichristo compellent. *Corpus eius quasi sicut a fusilia compactum squā-* Totus erit concretus ex sceleribus.
mi: quia totus erit ex sceleribus sibi inuicem coherentibus concretus. *se se inuicē*
prementibus, quia singula vitia mutuas sibi præstāt operas, seque inuicem premūt,
 & roborant. *Et ne spiraculum quidem incedit per eas;* quia nullum permittet locum
 Diuinis inspirationibus peruium. Cernis igitur eo, quod omnia vitia in Anti- Ne minimā admittit inspiratio nem diuinam.
 christum confluere debeant, optimo iure pardo, vrfō, leoni, cæterisq; bestiis fer-
 rocissimis comparari.

De capitibus, cornibus, & diadematis Antichristi,
 & nominibus blasphemiarum.

Habentem capita septem, & cornua decem, & super cornua eius decem diademata, & super capita eius nomina blasphemiarum.

SECTIO III.

Bestia illa, quæ Ioanni apparuit, & Antichristum, vti diximus, adumbravit, ha-
 bebatur capita septem, & cornua decem, & super cornua decem diademata, &
 in capitibus scripta nomina blasphemiarum. Pro cuius loci expositione sciendū est
 Danielis. cap. 7. vbi agitur de Antichristo, similem quandam ostensam fuisse vi- Daniel 7.
 sionem, ex cuius explanatione pendet hæc nostra. Igitur Daniel vidit quartam
 bestiam terribilem, atque mirabilem, & fortem nimis, habentem dentes ferreos
 magnos, & cornua decem: quæ bestia iuxta communem Doctorum sententiam,
 est Romanum imperium. Additque Daniel: *Considerabam cornua, & ecce cornu aliud*
parvulum ortum est de medio eorum, & tria de cornibus primis euulsa sunt à facie eius; & ecce
oculi quasi oculi hominis erant in cornu isto, & os loquens ingentia. Et paulò inferiùs An- Daniel de Antichristo. vari. intum.
 tiqus dierum visionem quartæ bestie exponens Danieli sic ait. *Bestia quarta regni*
quartum erit in terra, quod maius erit omnibus regnis, & deuorabit vniversam terram, & cō-
culcabit, & comminuet eam. Porro cornua decem ipsius regni decem Reges erunt, & alius con-
surget post eos: & ipse potentior erit prioribus, & tres Reges humiliabit. Ne autem dubitari
 possit sermonem esse de Antichristo, subiunxit: *sermones contra excelsum loquetur,*
 & *sanctos altissimi conteres: & putabit, quod possit mutare tempora, & leges, & tradentur*
in manu eius vsque ad tempus, & tempora, & dimidium temporis. Accedit, quod eum lo-
 cum de Antichristo communiter Patres accipiunt, veluti diuus Irenæus libr. 5. D. Irenæus.
 aduersus hæreses cap. 25. & 26. vbi locum hunc Ioannis cum illo Danielis con- Hippolytus.
 iungit, Hippolytus in orat. de consummatione mundi, Theodoretus in cōment. Theodor.
 super Dan. Lactantius libr. 3. Diuinarum institut. c. 16. D. Augustin. lib. 20. de La. tantius.
 ciuit. Dei cap. 23. & D. Hieronym. in comment. supra Dan. *Dicamus,* inquit, D. August.
 quod omnes scriptores Ecclesiastici tradiderunt in consummatione mundi, quoniam regnum D. Hieron.
 destruendum est Romanorum, decem futuros Reges, qui orbem Romanum inter se diuidant:
 cum vndecimum Regem parvulum surrecturum, qui tres Reges de illis decem superaturus sit,
 id est, *Egypti, Africae, & Ethiopia Reges,* quibus interfectis etiam septem alij Reges vi-
 ctori colla submittent. Dicitur autem Rex illis habiturus oculos hominis, ne eum putemus iuxta
 quorundam opinionem Diabolum esse, sed vnum de hominibus. Et habebit etiam os loquens inge-
 ntia, quia erit homo peccati, filius perditionis: ita vt in templo Dei sedere audeat, faciens se quasi
 Deum. Hæc Hieronymus.

II. *Roman. Imperium propè Antichristi tempore decem administrabunt Reges.* Cernis igitur manifestè colligi ex Daniele iuxta D. Hieronymi, & omnium antiquorum, ut ipse confitetur, sententiam propè Antichristi tempora decem Reges Romanum imperium administraturos: tunc verò resurrecturum Antichristum initio quidè paruulum, sed paulatim ad eà peruenturū magnitudinem, ut aduersus omnes eos Reges bellū moueat, tribusque eorum interfectis, reliquos septem sibi vltro parere faciat. Quare non placet sententia D. Augustini libr. 20. de ciuit. Dei, cap. 23. existimantis denario isto numero Regum, vniuersitatē omnium Regum significari, post quos venturus sit Antichristus. Cū enim Daniel disertis verbis affirmet ex decem illis Regibus tres debellandos, & occidendos esse ab Antichristo, planè conficitur eum de decem numero Regibus, nō autem de vniuersitate omnium Regum vaticinari.

III. Atque ex his iam intelliges, cur bestia, quæ hoc capite Ioanni apparuit, habeat capita septem, & cornua decem, ac decem diademata, cum idem per cornua, & diademata, & capita accipiendum sit: etenim tam capita, quam cornua, & diademata regna significant. Quia igitur in scripto, cum Antichristus exurget, decem quidem Reges in Romano imperio existent, idcirco decem cornua cum decem diadematis apparuerunt. Caterū quia tria cornua auellenda sunt, ut prædicit Daniel, id est tres Reges occidendi, atque adeo remanere tantū debeant septem Reges, vltro post debellatos illos alios tres Antichristo colla submittentes, idcirco eadem bestia septem capita habuisse describitur.

III. Quod autem addit Ioannes: *Et vidi vnum de capitibus suis quasi occisum in mortem, & plaga mortis eius curata est:* illud videtur significare vnum ex illis septem Regibus in prælio cum Antichristo, antequàm se illi subiiceret, lethali fuisse percussum vulnere: sed curatum tamen, & sic in potestatem Antichristi venisse. Nec enim placet, quod communiter aiunt interpretes, Beda, Primas. Ansb. Richard. Viç. Haymo, D. Anselm. & D. Thom. Antichristum simulatum se mortuum, & postea transacto triduo iterum appariturum, ut credatur, resurrexisse: nec enim Ioannes ait bestiam apparuisse quasi occisam, sed vnum de eius capitibus dumtaxat. Deinde cum dicat, *quasi occisum*, non autem quasi mortuum, fanè videtur loqui de plaga aliqua lethali, quam non est probabile accepturum Antichristum.

V. Quod verò prædicti Doctores tradunt illos tres Reges debellandos, & occidendos ab Antichristo futuros esse Reges Egypti, Libyæ, & Æthiopiæ, acceperunt ex Dan. cap. 11. vbi loquens de Antichristo sic ait: *Mittet manum suam in terras: & terra Egypti non effugiet. Per Lybiam quoque & Æthiopiā transibit.* Nam quod id Antiocho accommodari non possit, ex eo probant D. Hieron. & Theodoret. quod Antiochus nec Lybia, nec Æthiopia, nec Egypto potitus vnquam fuerit. Moralis capitum, cornuum, & diadematum expositio petenda est ex capite superiori, vbi ea de re fusè disseruimus.

VI. Denique, quod spectat ad septem capita bestię, in quibus scripta erant nomina blasphemię, illud significatur, quoniam illi septem Reges, qui remanebunt, & Antichristum tanquam supremum orbis Monarcham agnoscent, sese cum eo ad regnum Christi destruendum debent coniungere, conabunturque nomen eius non solum blasphemare, sed omnino extinguere: idcirco præferre in capitibus quasi scripta nomina blasphemię propter blasphemias, quas in Christum iactabunt. Id quod hoc ipso capite magis explicatur, cum dicitur: *Dabitur ei os loquens magna, & blasphemias, & aperiet os suum in blasphemias ad Deum, & bla-*

blasphemabit nomen eius, & tabernaculum eius, & eos qui in caelo habitant. Et est datum illi bellum facere cum sanctis, & vincere eos. Et data est illi potestas in omnem tribum, & populum, & linguam, & gentem: & adorauerunt eam omnes, qui inhabitant terram, quorum non sunt scripta nomina in libro vite Agni, qui occisus est ab origine mundi. Quibus verbis exprimitur, quàm multos debeat Antichristus etiam ex iis, qui sanctitatem colent eo tempore, suæ potentia magnitudine, & mendacium lignorum effectione peruertere, atque ad sui obedientiam, & venerationem traducere: non quidem prædestinatos, sed reprobos, quorum nomina non sunt scripta in libro vite Agni, qui occisus est ab origine mundi. Quæ sententia quoniam præclara est, & eximia, peculiarem per se sectionem desiderat. Possumus mysticè per nomina blasphemiam depicta in septem bestia capibus accipere omnia vitiorum genera in septem capitalibus vitis cõprehensa, ita vt quodcũque peccatum latius sumpto vocabulo blasphemiam dicatur, eo quod, per illud debitus Deo cultus, & veneratio non adhibeatur.

Multos peruerit mendacium figuris effectione Antichristus.

Cur Christus dicatur occisus ab origine mundi.

Quorum non sunt scripta nomina in libro vite Agni, qui occisus est ab origine mundi.

SECTIO IIII.

Differens Ioannes de innumerabili illa hominum multitudine, quæ Anti-Christi Imperium debet admittere, sic ait: Data est illi potestas in omnem tribum, & populum, & linguam, & gentem: & adorauerunt eam, id est bestiam, omnes qui inhabitant terram, quorum non sunt scripta nomina in libro vite Agni, qui occisus est ab origine mundi: quibus verbis significauit Ioannes, electos, & prædestinatos (horum quippè nomina scripta sunt in libro vite) nõ consensuros Antichristo. Tractamus verò hunc locum propter eam potissimum sententiam, Agni, qui occisus est ab origine mundi. Quomodo enim Christus Dominus verè dici possit ab ipsa vtique mundi origine occisus? Franciscus Ribera in Comment. super Apoc. c. 3. nu. 10. & in Comment. huius loci, existimatis verbis contineri hyperbaton, id est transpositionem verborum, sententiãque esse ita nectendam: Omnes, qui inhabitant terram, quorum non sunt scripta nomina ab origine mundi in libro vite Agni, qui occisus est: ita vt illa verba, Ab origine mundi, non sint coniungenda cum illis, Qui occisus est: sed cum illis, Quorum non sunt scripta nomina. Et ita etiam per hyperbaton eundem locum intellexerunt Andr. Casar, Ioachimus, Abbas. Areth. Nicolaus Zeguer, & Tyeon. cuius homilia in Apocalyp. falsò tribuuntur D. August. quam eandem lectionem approbat Beda.

Quomodo Christus dicitur occisus ab origine mundi.

Frãncisc. Rib.

Andr. Casar, Ioachimus, Arethas, Zeguerus, Tyeon, Beda.

Verum non est cur ad hyperbaton recurramus: & eleuemus illustrissimum in laudem Christi testimonium, cuius mortem Deus ab origine mundi, imò ex æternitate præordinauit, acceptamque habuit: vt propter eius merita præuisa gratiam omnibus, præcipuè prædestinatis conferret: maximè cum ipse Græcus contextus nihil minus redoleat, quàm hyperbaton, quod prædicti auctores excogitare maluerunt, quia difficile admodum illis videbatur explicatu, quomodo Christus Agnus occisus ab origine mundi dici potuisset: & inde credo effectum, quod Tyconius pro, occisus est, legit, signatus est: nimiram aliquis sciolus, non intelligens locum mutauit verbum Græcum, ἵστασθαι id est, occisi, in ἱστασθαι, id est, signati. Itaque absque hyperbato locum intellexerunt

Lectio Tyconij reuocatur.